

Poezia

Mihai Manolescu

Deschise-n cer sunt porți spre soare
Și palma dreaptă mi-o întind,
În ea cuvintele să prind,
Cernute cu tandrețe mare.

S-au strâns pe norii albi, pufoși,
Bălaie muze ce din lire
Ne povestesc despre iubire
Și despre oamenii frumoși.

Rămas parcă vrăjit de glasuri,
Surprins între trăiri și vis,
Notez într-un caiet deschis
Din ce-mi inspiră-aceste ceasuri.

Se naște-acum, sub ochii mei,
O preafrumoasă poezie,
Cuvinte puse-n armonie
Și-aduse-ofrandă pentru zei.

Noi nu avem nevoi mai mari
Pentru-a descătușa poeme,
Decât să ne-ndreptăm la vreme
Privirea, către nori hoinari...